

Sulo

Maanjäritykset murentavat kaupunkeja, ihmisiä kaivetaan raunioista, lentokoneita putoilee, pommeja poksautellaan, mummoja kuolee hankeen, työpaikkoja saneerataan ja Marsia miehitetään. Mutta järjestyttävien uutisten puristuksessa leikattu kuopiolainen kollikissa Sulo pitää pintansa.

Toimittaja Minna Pölkki on toistuvasti onnistunut pyörittämään valtakunnan päälehdien toimitussihteerien päät ja saanut julkaistua juttuja Sulon vaarallisesta ja karmivasta pelastamisesta, jossa niin miehet kuin koneetkin joutuivat koetukselle. Mutta Sulo kesti. Taisi pitää pelastajia pilkkanaan.

Siis kuka on Sulo? No kuopiolainen leikattu kollikissa, joka oli jäänyt nalkkiin viemäriputkeen. Pelastamisesta kehkeytyi niin suuri hässäkkä, ettei säikähtänyt Sulo uskaltanut ryömiä ulos putkesta.

Hommassa kävi vähän samoin kuin puuhun kiivenneen kisun pelastamisessa. Mirrihän tulee tietysti itse ja omineen alas heti, kun tikasauto häipyä ja kun on saanut pyydystämänsä tipusen popsittua.

Ehkä me tarvitsemme tällaisia juttuja kestääksemme kovassa ja kiihkeässä maailmassa.

Kissa on saavuttanut kummallisen aseman mielissämme. Koira kuulema ajattelee, että kyllä ihmiset ovat varmaan jumalia, kun huoltavat minua näin hyvin. Kissa paa-nee paremmaksi. Se kokee itse olevansa jumala, koska ihmiset kerran passaavat ja pajaavat.

Luonnonsuojelun veteraani Pentti Linkola, joka poikkeuksellisesti itse toimii aatteitensa mukaan, on myös ottanut kantaa kissoihin. Kotikissa on useimmissa ympäristöissään tulokas. Sillä ei ole luonnollisia vihollisia, ja se saa häärätä vapaasti.

Kissa pitää hiiret ja rotat loitommalla, mutta puuhailee siinä sivussa muutakin. Kerrotaan juttua majakanvartijasta, joka toi kissansa erääseen Tasmanian saareen. Muutamassa päivässä katti oli teurastanut sukupuuttoon parikymmentä harvinaista lintulajia.

Niin, mitä mieltäkö Pentti Linkola kissoista. Hän totesi eräässä haastattelussaan, että ei sen kummempaa kuin että ne pitäisi kaikki posauttaa haulikolla.

Tulipa salvatusta Sulosta toinenkin juttu mieleen.

Kollikissat lähtivät tapansa mukaan öisille retkilleen kulmille kimuleita kepittämään. Vanha kaiken kokenut leikattu uroskin vääntäytyi mukaan ja tuli aamulla yhtä verissä päin kotiin kuin muutkin. Joku kysyi, että mitä sinäkin siellä oikein puuhaat. Siihen kolli, että minä vaan vähän konsultoin.

pajen